

[FANTOWNIK *sb m*

A pl fântowniki.

Sł stp, Cn brak.

Zaciągający pożyczkę na zastaw ręczący; dłużnik: Trzebáby [*prawo*] ná ty fantowniki / którzy wzięwłzy gotowé pieniądze álbo kósztowny towar od kogo/ chcą tho płáćić ládá iákimi gratámi/ iefzcze nie fwoimi/ ále od kogo ná wżgardę á ná fzkodę wierzyćielowi fwoiemu nábytymi *GroicTyt* 68v (*Linde*).

WG